

Conseqüències de la COVID-19 en l'atenció sanitària i psicosocial de les persones amb trastorn per ús de substàncies en el context de la UE

La crisi sanitària derivada de la COVID-19 ha comportat múltiples canvis en els sistemes sanitaris de cada país, donada la necessitat d'adaptar-se a la pandèmia sense tot just temps per a la reflexió, l'adaptació i l'organització. Això va suposar, d'entrada, la suspensió d'altres atencions sanitàries que no foren les derivades de la COVID-19, sobretot les que no revestien d'una urgència immediata. Aquest va ser el cas de les persones amb trastorn per ús de substàncies que, d'un dia per a un altre, van veure cancel·lades, posposades o traslladades a la via telemàtica les seues cites per a rebre atenció, tant mèdica com psicosocial. Les conseqüències per a la salut d'aquestes persones són encara difícils de dimensionar. No obstant això, entitats com l'Observatori Europeu de les Drogues i les Toxicomanies han començat a abordar aquesta temàtica en el marc dels països de la UE. Per a això, ofereixen els resultats preliminars d'un recent estudi en el qual s'aborda la disponibilitat dels serveis europeus de drogues durant els primers dos mesos de la pandèmia, tant els que ofereixen tractament com els que brinden intervencions de reducció de danys. La metodologia utilitzada es denomina Trendspotter i es basa en la triangulació d'una gamma d'enfocaments d'investigació i recopilació de dades de múltiples fonts qualitatives i quantitatives amb una anàlisi sistemàtica que incorpora l'ús de l'opinió d'experts de tot el context de la UE.

Segons els resultats incipients, s'ha observat que efectivament hi ha hagut una disminució en la disponibilitat d'aquests serveis. En aquest sentit, els serveis de salut especialitzats en addiccions s'han vist afectats, de manera similar a altres serveis de salut, principalment en quatre sentits (que no tenen per què ser mútuament excloents): la restricció de l'accés, el tancament total, l'adaptació de manera presencial amb la necessitat d'implementar noves mesures d'higiene i distanciament social i la necessitat d'ús de plataformes mòbils o en línia per a mitigar les dificultats actuals en l'atenció presencial. Sobre l'atenció presencial, l'estudi esmenta que l'adaptació de mesures d'higiene i distància social són a vegades un desafiament per a persones consumidores de substàncies, com és el col·lectiu de persones sense llar consumidores de substàncies. Altres resultats preliminars informen d'un nombre significatiu de reptes que han assumit tant els serveis de salut especialitzats en addiccions com els propis usuaris, com ara la dificultat de gestió de la demanda de tractaments de substitució (per exemple, metadona), les dificultats relacionades amb l'ús de tecnologia en remot o les pròpies conseqüències no desitjades i impredecibles d'adaptacions que van haver d'implementar-se ràpidament.

Referència:

[European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction. \(2020\). *Impact of COVID-19 on drug services and help-seeking in Europe: EMCDDA trendspotter briefing: May 2020.*](#)